

PĚCHOTNÍ ROZHLEDY

Redaktor: Podplukovník pěch. Adolf Hálka.

CERVEN 1937.

Major pěch. Frant. Šantora :

Možnosti použití přezvědného oddílu pěchoty vzhledem ke kalkulaci času.

Nutnost průzkumu je u pěchoty již dostatečně vžita a průzkum se provádí při všech příležitostech, i když je činnost průzkumných hlídek zpravidla značně ztížena příliš rychlým spádem mírových cvičení, pro který zůstávají zprávy, získané průzkumnými hlídkami, často nevyužity.

Naopak je však výjimkou, s kterou se při cvičeních jen zřídka setkáváme, vyslání pěšího PO. Příčin toho je několik; především je to nedůvěra k možnostem pěšího přezvědného oddílu, zvláště tehdy, disponuje-li velitel alespoň částí rychlejších prostředků k získávání zpráv o nepříteli (lectectvo, jezdeckto, cyklisté, SPO), dále rychlý spád cvičení, pro který se PO. pěchoty zpravidla neuplatní, a na místě ne posledním také to, že téměř žádné cvičení není sestaveno tak, aby mohlo být pěšího PO. vůbec výrazně použito. Zvláště v poslední době je zvykem stavět strany ze cvičných důvodů do východiště ke cvičení tak blízko proti sobě, že jak přezvědná, tak i průzkumná činnost pěchoty pozbývá smyslu, a je-li průzkum i vyslán, o vyslání PO. se nedá v tomto případě vůbec uvažovat — jsou jeho zprávy téměř vždy předstíženy průběhem cvičení.

Přezvědné oddíly pěchoty jsou veliteli pěchoty vysílány:

1. nekonají-li před pěchotou přezvědy přezvědné oddíly vyššího velitele,

2. i když konají před pěchotou přezvědy přezvědné oddíly vyššího velitele, ale je to vhodné vzhledem k šířce pásma činnosti, k směru postupu a p. těchto přezvědých oddílů.

Dejme tomu, že případ za 1. bude poměrně řídký a že před pěchotou bude zpravidla, pokud to terén dovolí, alespoň malá část PO. vyššího velitele. Zato případ za 2. bude vzhledem k šířce pásma činnosti PO. vyššího velitele a vzhledem k tomu, že tento PO. bude se pohybovat s většinou svých sil jen po jedné ose, velice častý, a u vyšší jednotky, postupující ve dvou nebo více proudech, bude vždy jeden nebo více proudů, před kterými se budou pohybovat a provádět průzkum jen slabé PH. přezvědného oddílu vyššího velitele.

Můžeme proto říci, že vysílání přezvědých oddílů pěchotou nebude již výjimkou, ale dosti častým zjevem. Bude proto nutné organisovat i část našich cvičení tak, aby mohl být výcvik přezvědých oddílů pěchoty prováděn častěji, nežli se doposud dělo a děje, a to hlavně v období výcviku pluku a skupinových a závěrečných cvičení.

S přezvědnou činností pěchoty nebylo v našich předpisech dlouho počítáno a poměrně pozdě došlo v nich k doplňkům, kterými je tato činnost nařízena. Ovšem zase jen všeobecně, bez stanovení alespoň hlavních zásad, kterými by se mohl velitel přezvědného oddílu při provádění svého úkolu řídit.

Tak v původním znění Polního řádu je psáno: „Zprávy o nepříteli jsou podkladem každého rozhodnutí, které se týká válečné operace, a jsou jed-

nou z důležitých složek zajištění. Je tedy povinností velitelů všech stupňů usilovat o to, aby získali zprávy o nepříteli, doplnili je, přesněji určili a zajistili jejich dodání všem, kterým na nich záleží; naproti tomu, aby rušili co možná činnost zpravodajských nepřátelských orgánů (G—V, čl. 106).

Prostředky k získání zpráv jsou: letectvo, jezdecké (jezdecké brigády, jezdecké divise), pozorovatelé pěchoty a dělostřelectva, boj, zajatci, zběhové, osoby civilní, naslouchání a vyzvědači (G—V, čl. 107).“

Těmito slovy zdůrazňuje Polní řád důležitost zpráv o nepříteli a udává prostředky, jimiž mají být získávány. Pěchotě samé se stanoví jako úkol získávání zpráv o nepříteli jen pozorováním a bojem. Teprve 1. doplňkem k čl. 212 Polního řádu, vydaným roku 1933, bylo k tomu přidáno ještě získávání zpráv pěšimi přezvědnými oddíly, ale jen tam, kde není jezdecké nebo kde ho nelze použít.

Rovněž v starém Cvičebním řádě P-I-1 (nyní P-I-1a) byla v čl. 752 omezena průzkumná činnost pěchoty u průzkumných hlídek v síle družstva na 800—1000 kroků u čtyř na 1500—2000 kroků a ustanovení Cvičebního řádu byla doplněna teprve roku 1932 a později. Z vydaných doplňků je nejdůležitější čl. 749, kde je přezvědná činnost pěchoty odůvodněna a určen způsob jejího provádění těmito slovy: „Pěchota bude často odkázána sama na sebe. K získání zpráv na vzdálenost větší než 4 km vysíláme přezvědný oddíl v síle až 1 roty, zesílený těžkými kulomety a vybavený pojitky. Oddíl zůstává více pohromadě a v takové sestavě, aby mohl snadno přejít v boj. Zprávy z přiděleného pásma získává vysláním průzkumných hlídek. Přezvědnému oddílu může být dán úkol, aby po dosažení určité čáry tuto čáru zajistil anebo při střetnutí se silnějším nepřítelem zadržoval jeho postup do příchodu vlastních jednotek.“

Podrobnější ustanovení o přezvědné činnosti pěchoty jsou teprve v návrhu předpisu P-I-3 (Cvičební řád pro pěchotu. Polní výcvik), podle kterého se vysílají přezvědné oddíly pěchoty na vzdálenost asi 10 km, v horách na vzdálenost ještě větší. Přezvědné oddíly pěchoty jsou zpravidla v síle pěší roty, zesílené obyčejně četou těžkých kulometů, zbraněmi proti ŮV., plynovou hlídkou a podle okolností i cyklisty a jezdeckými patrači. Pro spojení je vybaven PO. rychlými pojitky — jezdci, cyklisty, motocyklisty a holuby.

Poněvadž bude nutné provádět výcvik přezvědných oddílů pěchoty intenzivněji, nežli se doposud dělo, chci se v této úvaze pokusit o nástin řešení, kdy a za jakých podmínek bude použití PO. pěchoty možné. Označením PO. je v tomto článku míněn vždy přezvědný oddíl pěchoty.

Úkolem přezvědu vůbec je získání zpráv, které jsou veliteli podkladem pro zasazení jednotek do boje. Tyto zprávy se týkají:

1. místa, času a směru pohybu nepřítele, jeho síly a složení,
2. místa a sestavy nepřátelského obranného postavení, křídla nepřítelů, mezer v nepřátelské sestavě,
3. činnosti nepřítele za jeho frontou,
4. terénu a p.

Tyto zprávy získává velitel různými prostředky, tedy i PO. pěchoty. Získání zpráv za 3. o činnosti nepřítele za jeho frontou bude ovšem obvykle úlohou letectva a jen výjimečně za příznivých okolností úlohou i jiných přezvědných orgánů velitele, zprávy za 4. o terénu a p. budou získávány všemi přezvědnými orgány současně se získáváním zpráv o nepříteli.

K získání zpráv za 1. a za 2. může být PO. vyslán buď:

při střetném boji, t. j. při vlastním postupu proti nepříteli, který je rovněž v pohybu, k získání zpráv za 1.,

v obraně, proti nepříteli postupujícímu proti nám, rovněž k získání zpráv za 1.,

při vlastním postupu proti nepříteli v obraně, k získání zpráv za 2.

V úkolu PO. vyslaného k získání zpráv o nepříteli v tom případě, kdy my sami jsme v obraně, nebude nic obtížného. Nesnadný však bude úkol PO., vyslaného při vlastním postupu, zvláště jde-li o střetný boj, a velitel vysílající PO., musí si dobře uvědomit větu návrhu: „Vyhledávání zpráv vyžaduje času. Proto musí být přezvědný oddíl vyslán zavčas, aby získal bez zbytečného chvatu potřebný prostorový náskok.“

Způsob provádění přezvědu přezvědným oddílem je naznačen v návrhu takto:

1. PO. dostane zpravidla jen směr, který určuje osu jeho úsilí, a vyhledává zprávy v celém pásmu činnosti jednotky, od níž byl vyslán. Jen výjimečně může dostat PO. své pásmo činnosti.

2. K vlastnímu vyhledávání zpráv vysílá PO. potřebný počet průzkumných hlídek; svým jádrem postupuje v udaném mu směru.

3. Postup PO. se provádí zpravidla posuny. Jejich délka se řídí podle význačných terénních čar, které velitel dostal v úkolu nebo které si sám určil. Dokud není srážka s nepřítelem pravděpodobná, musí být snahou velitele PO., aby tento prostor rychle přešel a dostal se do prostoru pro vyhledávání zpráv. Postup průzkumných hlídek řídí velitel PO. tak, aby byl v souladu s posuny PO., a tak, aby tyto průzkumné hlídky vždy ovládaly další výhled dříve, nežli se dá jádro přezvědného oddílu z předešlého výhledu do pohybu.

Tato ustanovení a další ustanovení o způsobu činnosti průzkumných hlídek musí nám být podkladem pro rozhodnutí, kdy a za jakých podmínek můžeme vyslání PO. uskutečnit s nadějí, že nám jeho práce přinese užitek, t. j. dodá nám včas ty zprávy o nepříteli, které chceme a které potřebujeme.

Problém užití PO. pěchoty je hlavně problémem času! V úvahu musíme vzít tři časové složky, a to: rychlost pohybu průzkumných hlídek, rychlost pohybu PO. a rychlost pohybu jednotky, kterou byl PO. vyslán. Je najevo, že jde-li o postup v blízkosti nepřítele, t. j. o přibližování, bude rychlost pohybu průzkumných hlídek, jádra PO. a rychlost jednotky, kterou byl PO. vyslán, přibližně stejná, poněvadž pohyb všech tří složek je prováděn v tomto případě terénem v rozčleněných tvarech. Vzdálenost, kterou získáme v tomto případě časovým rozdílem mezi zahájením postupu přezvědným oddílem a jednotkou, změní se během postupu jen nepatrně, nebo se nezmění vůbec. Dá se proto říci, že si při přibližování udrží přezvědný oddíl i během postupu prostorový náskok, daný mu při odchodu. Přijdeme později k tomu, jak velký by tento časový náskok měl asi být.

Tento případ však nastane jen tehdy, když jednotka přechází do přibližování přímo ze zajištěného ubytování, což bude při postupu proti nepříteli, s nímž nebyl ještě zjedнан dotyk — případ poměrně řídký. Zpravidla dojde při postupu proti nepříteli, s nímž nebyl ještě zjedнан dotyk, k přechodu do přibližování ze zajištěného pochodu, kdy bude vyslání PO. nejčastější, při tom však také nejobtížnější.

Rekl jsem, že problém užití PO. pěchoty je hlavně problémem času. Velitel jednotky, vysílající PO., musí počítat s tou rychlostí, jakou může vyvinout pěšák, a tato rychlost bude vzhledem k činnosti průzkumných hlídek nejen daleko menší nežli na př. u jezdeckta nebo cyklistů, ale bude i menší nežli rychlost pohybu pěchoty v předvoji a ve valném boji. Velitel jednotky, vysílající PO., je nucen dát přezvědnému oddílu poměrně velký časový náskok, má-li být účelu, za kterým byl PO. vyslán, dosaženo. Bez velkého časového rozpětí mezi odchodem PO. a odchodem jednotky musí se nezbytně stát, že po určité době je PO. dostižen pěchotou pochoduující za ním, a pak by nezbylo nic jiného než zastavit jednotku na dobu, která je nutná k získání nového prostorového náskoku přezvědným oddílem, nebo zřící se po nějaké době činnosti PO. vůbec zpráv, které potřebujeme, pro nemožnost dát PO. k jejich získání potřebný čas a tím i prostorový náskok.

Jakou nevýhodou je pro velitele nutnost zřící se při získávání zpráv o nepříteli jednotek pohyblivějších a nutnost spokojiti se pěchotou, vidíme nejlépe z toho, že zatím co vzdálenost mezi hlavními silami a SPO. během postupu stále roste, je naopak vzdálenost mezi hlavními silami a PO. pěchoty při postupu stále menší a menší. Je proto PO. pěchoty k účelům získávání zpráv o nepříteli prostředkem daleko méně vhodným než jezdectvo a cyklisté a jen nedostatek jednotek pohyblivějších nebo překážky kladené jim terénem mohou donutit velitele k tomu, aby se spokojil tím, co může mu dát přezvědná činnost pěchoty.

Přezkoušíme časové možnosti PO. na schematickém příkladě!

Jednotka ubytovaná v prostoru A—B má druhého dne postoupit do prostoru Y—Z a zajistit jej. Vzhledem k použití PO. vyššího velitele na jiném místě, rozhodne se velitel jednotky vyslati PO. v síle 1 pěší roty s 1 četou těžkých kulometů, 1 pěchotním kanonem, s několika cyklisty a jezdci s úkolem, získávat zprávy o nepříteli v pásmu jednotky, dosáhnout postupně prostorů důležitých pro velitele jednotky a zajistit konečný prostor Y—Z. Velitel PO. dostane od velitele jednotky rozkaz.

V rozkaze pro velitele PO. musí být nařízena hodina vyrazení PO. Při jejím určování bude velitel, který PO. vysílá, dosti často v rozpacích již z toho důvodu, že jemu samému bude určena hodina vyrazení celé jednotky rozkazem nadřízeného velitele, a to pravděpodobně vždy v časných hodinách ranních, hned po rozednění. Není-li však osou postupu jednotky a tím i PO. cesta tak špatná, že vylučuje střetnutí s rychlými jednotkami nepřítelů, musíme dnes počítat se střetnutím s ním kdykoliv, a proto může být PO. vyslán v noci před rozedněním kupředu jen na určitou vzdálenost. Zde je již jeden nedostatek, na který by musilo být pamatováno při stanovení hodiny vyrazení celé jednotky, tedy rozkazem nadřízeného velitele.

Dalším problémem bude pro velitele jednotky určit dobu vyrazení PO. tak, aby mohl pracovat až do dosažení konečného prostoru a při tom aby mohlo být zpráv jím získaných využito. Vezmeme pro náš výpočet jako základ vzdálenost 10 km, na kterou má být PO. zpravidla vyslán. Dobu vyrazení jednotky určíme na H 6, dobu překročení předních stráží přezvědným oddílem na H 4 v předpokladu, že se v tuto dobu začíná rozednívat. Z připojeného náčrtu vidíme, kdy jednotlivé části PO. a jednotka sama dosáhnou prostorů v náčrtku uvedených.

Při kalkulaci doby, v které může PO. dosáhnout jednotlivých cílů, můžeme uvážit, že rychlost pohybu PO. závisí na rychlosti pohybu průzkumných hlídek, a stanovit, jakou rychlost mohou průzkumné hlídky vyvinout. Nesmíme zapomínat na to, že část průzkumných hlídek půjde buď

vůbec terénem anebo bude alespoň nucena častěji odbočovat s cest a že tento jejich pohyb terénem nemůže být ani za nejpriznivějších podmínek terénních a povětrnostních tak rychlý jako pohyb PO. samotného.

Uvažujeme dále o takovém způsobu pohybu, že PO. má postupovat tak, aby byl schopen kdykoli zahájit boj na kteroukoli stranu. Ve skrytu má postupovat s četami za sebou, v přehledném terénu rozčleněn v čtyry, s dvěma četami v 1. sledu a jednou četou v 2. sledu za středem, za některou četou prvního sledu, nebo i stupňovitě vně. Považují způsob postupu PO. v rozčleněných tvarech za nutný jen tehdy, je-li PO. skutečně již v blízkosti nepřítele, která byla zjištěna. Právě v přehledném terénu, kdy je toto rozčlenění nařízeno, nehrozí PO. téměř žádné nebezpečí překvapení a rozčlenění by mělo za následek jen zbytečnou únavu a zpomalení pohybu celého PO. Výhodnější bude jistě pohyb PO. s četami za sebou, s využitím komunikace, která je osou postupu PO.

Důležité pro způsob postupu PO. je ustanovení, že velitel PO. řídí postup průzkumných hlídek tak, aby byl v souladu s posuny PO., a tak, aby průzkumné hlídky vždy ovládaly další vyhled dříve, než se dá jádro přezvědného oddílu z předešlého výhledu do pohybu. To znamená, že velitel PO. musí řídit pohyb průzkumných hlídek od jednoho cíle k cíli druhému neb alespoň zařídit časovou kontrolu průzkumných hlídek na jednotlivých cílech. Zde vidíme zásadní rozdíl mezi možnostmi SPO. a možnostmi PO.; SPO. vysílá do prostorů nebo do míst, která unikají jeho pozornosti nebo leží mimo jeho dosah, hlídky. Tyto hlídky dostávají omezené úkoly, po jejich splnění se vrací k oddílu. Jen je-li úkol delšího trvání, vysílá SPO. silnější hlídky, a velitel SPO. kontroluje jejich činnost tak, že rozdělí úkol hlídek v postupné, za sebou jdoucí fáze, a to určením míst, a z každého určeného místa dá si veliteli hlídek zasílat hlášení. Vysílat hlídky a vyčkat jejich návratu, event. nařídít jejich návrat k PO., hodí se ovšem jedině pro jezdeckvo, jehož průzkumné hlídky mají možnost rychlejšího překonávání vzdáleností nežli pěchota. I bez výpočtu je na první pohled zřejmé, že PO. pěchoty tímto způsobem pracovat nemůže, protože by ztratil již během několika kilometrů časový a prostorový náskok, daný mu při odchodu, čekáním na návrat jednotlivých hlídek. Kdyby velitel PO. na návrat hlídek nečekal a nařídil jen, aby se připojily k PO. během postupu, byl by opět v krátké době celý PO. roztroušen v pásmu, v kterém se pohybuje. Při postupu na větší vzdálenost musí proto velitel PO. vyslat průzkumné hlídky s úkolem postupu rovněž na velkou vzdálenost, když ne přímo až na konečný cíl.

Kontrolu činnosti průzkumných hlídek provede rozdělením celého prostoru na několik postupných cílů, daných především možnostmi nepřítele a terénem, dále kalkulací času; na základě těchto úvah může si sestavit přehled cílů a doby jejich dosažení jednotlivými složkami PO., jak je uvedeno v připojené tabulce. Z tohoto přehledu vidíme, že 1. cíl může být vzhledem k úkolu a vzdálenosti od nepřítele vždy vzdálenější. Ostatní postupné cíle musí být vzlyeny tak, aby jejich hloubka umožňovala především kontrolu činnosti průzkumných hlídek velitelem přezvědného oddílu, a dále tak, aby význačné terénní čáry byly postupně prohlédnuty hlídkami a potom jich bylo dosaženo hlavními silami PO.

Časově dá se počítat pro pohyb průzkumných hlídek s rychlostí 2—3 km za hodinu, při čemž rychlost 3 km bude asi největší, které mohou průzkumné hlídky za příznivých okolností dosáhnout. Velice často

však budeme musít počítat jen s rychlostí 2 km za hodinu a při zvláště těžkém terénu a nepříznivých podmínkách povětrnostních ještě méně.

A nyní přicházím k vlastnímu účelu článku, t. j. k určení podmínek, za jakých může být PO. pěchoty vyslán při postupu na větší vzdálenost, aby mohl provádět úspěšně svou činnost, t. j., aby až do dosažení konečného cíle byla mezi PO. a jednotkou, kterou je vyslán, taková vzdálenost, která by zaručila veliteli jednotky v každém případě možnost využít zpráv dodaných mu PO. a zaručila mu možnost volného disponování jeho prostředky. Z tabulky k tomuto článku připojené vidíme:

1. Pohybují-li se průzkumné hlídky rychlostí 2 km za hodinu (případ velice častý), bude přezvědňvý oddíl pěchoty, vyslaný 2 hodiny před vyražením jednotky dostižen touto jednotkou ve vzdálenosti 12 km. Aby byla dána přezvědňnému oddílu možnost působit až na vzdálenost 20 km, musí by mu být dán časový náskok 4 hodin, t. j. PO. by musil být při nastoupení postupu jednotkou předsunut na vzdálenost 16 km.

Jinak by se musila jednotka po 10 km pochodu zastavit a vyčkat $1\frac{1}{2}$ až 2 hodiny, aby PO. získal znovu potřebný prostorový náskok.

2. Pohybují-li se průzkumné hlídky rychlostí 3 km za hodinu, dorazí PO. na konečný cíl asi 30 minut před předvojem, což by znamenalo, že PO. bude mít v tomto případě až do konce postupu možnost, plnit svůj úkol.

V obou případech nepřihlížím ovšem k činnosti nepřitele, který může postup PO. zpomalit i nepatrnými jednotkami, zvláště má-li jezdeckto nebo cyklisty.

Rozhodnout o tom, jakou rychlost mohou průzkumné hlídky vzhledem k nepříteli, vzhledem k terénu a k povětrnostním podmínkám vyvinout, bude věcí velitele jednotky, který PO. vysílá; podle uvážení času, potřebného k zajištění činnosti PO., stanoví pak velitel jednotky i hodinu jeho vyražení. Viděli jsme, že i v nejpríznivějším případě bude to při postupu na vzdálenost 20 km doba nejméně 2 hodin před hodinou nastoupení pochodu jednotkou.

V každém případě je zde jedna věc, o které jsem se již zmínil a která zasluhuje dobrého uvážení, t. j., že uvedení doby vyražení PO. v soulad s dobou vyražení jednotky téhož dne vyžaduje, aby byl velitel jednotky buď úplně samostatný, co se týká doby vyražení, nebo aby byla hodina vyražení jednotky určena nadřízeným velitelem se zřetelem na nutnost použití PO. pěchoty teprve několik hodin po rozednění. Je otázka, dovoli-li úkol daný celé jednotce takové poměrně pozdní nastoupení pohybu, jehož následkem by mohla být, zvláště při střetném boji, nutnost svádět boje o důležité prostory, kterých by mohlo jinak být dosaženo poměrně lehce, bez boje.

Pro tento případ by bylo lépe zajistit přezvědňnému oddílu pěchoty nutný prostorový náskok jiným způsobem, a to jeho vysláním na vzdálenost 10 km kupředu již předcházejícího dne, t. j. ihned po dosažení ubytovacího prostoru. Bylo by ovšem nutné pamatovat na tuto okolnost již během pochodu a ulehčit předurčenému PO. pochod buď odložením toreb nebo převozem celého PO. auty tak, aby mužstvo PO. mohlo po dosažení prostoru určeného jednotce nastoupit ihned další postup a nebylo pro svůj úkol příštího dne příliš unaveno.

PO. by pak nocoval předsunut na uvedenou vzdálenost a zahájil by ráno činnost ještě před nastoupením pohybu celé jednotky, čímž by byly splněny všechny požadavky pro jeho úspěšnou činnost.

Kterého způsobu použít, bude v každém jednotlivém případě věci úvahy velitele jednotky, který nebude mít pro přezvědnou službu rychlejších prostředků, nežli je pěchota.

Přehled postupných cílů a kalkulace času k jich dosažení.

Postupné cíle		Při rychlosti pohybu průzkumných hlídek							
		2 km za hodinu				3 km za hodinu			
		P.H. dosáhnou	P.O.		předvoj dosáhne	P.H. dosáhnou	P.O.		předvoj dosáhne
			dosáhne	vyrazí			dosáhne	vyrazí	
v h o d i n									
A	B								
— 1 km									
— 2 km									
— 3 km	čára PS.	3-30	4-00	4-00	6-00	3-30	4-00	4-00	6-00
— 4 km									
— 5 km									
— 6 km	1. cíle	4-30	4-45	5-45	6-45	4-30	4-45	5-30	6-45
— 7 km									
— 8 km									
— 9 km	2. cíle	6-00	6-30	7-15	7-30	5-30	6-15	6-20	7-30
— 10 km									
— 11 km									
— 12 km	3. cíle	7-15	8-10	8-30	8-10	6-20	7-00	7-10	8-10
— 13 km									
— 14 km	4. cíle	8-30	9-10	9-30	8-45	7-10	7-45	7-55	8-45
— 15 km									
— 16 km	5. cíle	9-30	10-00	10-30	9-15	7-50	8-20	8-30	9-15
— 17 km									
— 18 km	6. cíle	10-30	11-00	11-30	9-45	8-30	9-00	9-10	9-45
— 19 km									
— 20 km	konečného cíle	11-30	12-00	—	10-15	9-10	9-40	—	10-15
Y	Z								

P o z n á m k y.

1. Některé prostory určí jako cíle velitel jednotky, některé si určí velitel P.O. sám, tak, aby uvedl v soulad postup přezvědného oddílu s postupem průzkumných hlídek.

2. Při postupu na 1. cíl bude rychlost postupu průzkumných hlídek větší vzhledem k tomu, že tento prostor je do určité míry chráněn předními strážemi.